

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Phosphorvs sive Ioannes Baptista nativitas, vita, mors

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia 2. Herodiadis descriptio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70001](#)

Iam draco blanditur tumidas ubi sibilat iras,
 Et leo blandus amat, dum ferus arma fremit.
 Quamlibet omnigeni grassentur ad arma furoris,
 Vnicus hic vincit omnia monstra furor.
 Quam reliquis placat fusi vis larga cruoris.
 Hoc cruor effusus hammat in hoste sitim.

(a) Phalaris, Busiris, Diomedes, Scinias, Procurus
 custes crudeles tyranni vel prædones.

(b) Astyages ultimus Rex Medorum Harpalus
 filium suum ferali cerculo apposuit.

Elegia 2.

Herodiadis descriptio.

Lena Venus blando fera parturit ore Leænam,
 Qualis in Isacio non fuit vlla solo.
 It parit, vt peperit; crescit furor asper alumnæ,
 Lugubre par matri crimen alumna parit.
 Nempe suo Regina placet sed adultera, regi,
 Isaciden Helenam sic Paris alter amat.
 Vnde truces circum volitat fera cura Megæras,
 Liuor, & anguineis quæ viret ira comis.
 Insidiæ, & fraudes, nec in opportuna furori
 Ambitio, castum nescia ferre iugum.
 Hinc sitis, vt crudæ bibat hostis virimque saliuæ,
 Lugubre quod stellat lica cruenta, merum.
 Cerne, ferum vicit scelerata Leæna Leonem,
 Vnanimisque feram vincit utramque furor.
 Imperat (insanam quis vertitur ordo per aulam?)
 Quam decet obsequium ferre, superba nurus.
 Hinc sceleri fundus, crudique doloris amaror;
 Hinc fons tristè rubens iste cruoris ijt.
 Conscius hinc probri rubor, opprobriumque coronæ,
 Hinc furor ad ferrum, deque furore scelus.
 Hinc ad pocula (nefas) sitis ingeniosa cruoris.
 Quam calido placat mors scelerata mero.

Thyas

Thyas enim turpes sat ut egit adultera ludos,
 Attenuat molli sibila verba sono.
 Vox medico ri etu, modicis ut vtrumque lacunis,
 It risus, roseis it Charis ipsa labris.
 Vipereoque fluit scelerata suada labello,
 Corda trahit formæ gratia rara suæ.
 Præradiat fronti (sed frons ebur ista) pyropus,
 Stantqne leui volucres in statione comæ.
 Anulus articulos ceu parua corona, decoro,
 Claudit in orbe, manus cui sit ut albus onyx.
 Quid loquar? ut byssus claris oculata Smaragdis,
 Vtque sub impuro corde monile micat!
 Aurea zona latus teretem castigat in orbem;
 Iunceaque anguineis stringit imago modis.
 Et sonat armillis dextrâ leuâque lacertus,
 Purpureoque iacens in pede gemma gemit,
 Immemor an taceam, radiantे superba mitellâ
 Tempora, quæque graui bacca sub aure nitet;
 Hæc monstri facies, blandi persona furoris.
 Cui stola cara & decus vile sed ipse pudor.
 Arma vides, queis lena duces expugnat, & aulas.
 Pugna sed hæc molles vincet inerma viros.
 Ferrea texta latus, pectus fac duret ahenus
 Vimbo micans ferro, prægrauet hasta manum;
 Nil aget imbellem quisquis vir pugnat in hostem;
 Blandus vbi telis cor petit hostis amor.
 Sic vbi sub molli byssio blanditur & auro.
 Vincis Idumæum Tyndari lena Parin.
 Non Troiæ parit ille rogos (fors fabula Troia est (a)
 Sed rapit ah! toto grandius orbe decus.
 (a) *Troia fuerit necone, docti disputant. quam-
 quam cum Saliano potius crediderim extitisse circa
 tempora Iudicum.*

Elegia